

hoe alles is kort uitgeschreven

haiku voor een momentje van rust

hoe alles is kort uitgeschreven

haiku voor een momentje van rust

Jos van Wijk

Schrijver: Jos van Wijk
Coverontwerp: Jos van Wijk
ISBN: 9789463981392
mei 2020
© Jos van Wijk

vooraf

Het is zonnig, helder, stil en fris, het vriest. Ik loop over een zandpad bij de bosrand, langs de heide. Er zijn wat struiken en ik zie hoe een blad loskomt van de struik en hoor ook hoe het valt. Erop ligt een klein beetje sneeuw. Terwijl het blad valt kantelt het een beetje en de sneeuw valt eraf. De sneeuw dwarrelt achter het blad aan en raakt de grond nadat het blad landt.

Ziehier de ingrediënten voor een haiku, een klein gedichtje in een Japanse versvorm van drie regels met respectievelijk 5, 7 en 5 lettergrepen. En in de oude vorm heeft de haiku ook betrekking op de natuur.

En dan komt de magie, zoals die al eens eerder werd beschreven:

de dichter gaat één oogwenk geheel op in wat hij ziet en hoort, het wezen van de dingen, hun veranderlijkheid en hun verborgen samenhang met het onveranderlijke dat hij daarbij intuïtief aanvoelt.

Zo is de haiku geworden:

het blad valt sneller
dan de sneeuw die het bedekt
ritselend en wit

Het opmerkelijke is wel, dat als je deze versvorm eenmaal in je systeem hebt zitten, je ook zo gaat denken. Er een soort automatisme ontstaat in het gebruik van de lettergrepen. Daarna komt de poëzie, het wonder, de verwondering en de omwenteling.

Eerdere bundels heb ik bewerkt en van foto's voorzien. Dat was ooit een idee voor publicatie, maar toen waren de middelen nog niet zo uitgebreid als nu.

De beelden zijn niet persé beelden bij de haiku, maar ze kunnen zeker ondersteunend werken.

De ervaringen en reacties leren dat ze zich zeer goed lenen voor een moment van meditatie.

Jos van Wijk, mei 2020

het stille water
hij verraad't zijn diepte niet
het mistige ven

de ijle panfluit
een arend in de bergen
klanken van vrijheid

het is koud mijn lief
zal liefde ons verwarmen
midden in april

werken aan jezelf
de kwetsbaarheid gevangen
gelukt? of juist niet

het maakt gelukkig
brandend vergaan de resten
reinigend afscheid

beeld in de spiegel
de beweging gevangen
een broos evenwicht

na de klap verwoest
en met gebroken ogen
de dode lijster

rijzige stammen
een gouden hemel van blad
het bos in de herfst

wiegend naar benee
soms vliegend als een vlinder
het vallend blad

stil, is daar een hert
geritsel in de struiken
geluid van vogels

wind door de bomen
een verre zingende trein
dan weer de stilte

schreeuwende eksters
luid lawaai en gekrakeel
ergens uit de boom

hoge adelaar
als een stip bij de wolken
wat zul je vrij zijn

alleen in het bos
bomen zover het oog reikt
veilige ruimte

een herfst vol leven
groen mos breekt door eikenblad
fosforescerend

m'n gids Anismez
zij voelt zo alom vertrouwd
met heldere warmte

hij draagt veel nesten
de berk aan de waterkant
en heksenbezems

oplichtend als goud
hangt de lindentak vol blad
tot wind hem ontdekt